

PALÁST

„A szentek tanúk. Nem arra valók, hogy másoljuk őket. A lényeg, hogy minden hívő ismerje föl a saját útját, amit Isten személyesen neki szánt.” (Ferenc pápa)

Világi szentek, szent világiak

Már a korai egyház tudatosan figyelt arra, hogy ne csak püspököket, papokat, szerzeteseket avasson szentté, hanem világi keresztényeket is. A keresztényüldözések időszakában egyértelmű volt, hogy a vértanúság már önmagában is az életszentség jele.

Így kerültek a szentek sorába és váltak híressé olyan vértanú asszonyok, mint Perpétua és Felicitász, vagy olyan gyerekek, mint Tarzíciusz. A kereszténység terjedésével és hivatalossá tételével pedig egyre több olyan világi Krisztus-hívót avatott szentté az egyház, akik jelentős állami pozíciókat töltöttek be (császárok, királyok, stb.), s a kereszténység terjesztőinek illetve védelmezőinek bizonyultak. A nem vértanú és nem király világi Krisztus-hívók közül az első századokból kiemelkedik egy szent asszony, Ágoston édesanyja, Szent Mónika.

A II. Vatikáni Zsinat leszögezte az életszentségre szóló egyetemes meghívást (Lumen gentium 11.), mely minden megkeresztelt személyt arra szólít föl, hogy vegye komolyan az apostol buzdítását: „Szentek legyetek” (vö. Lev 11,44; 1Pét 1,16). Ferenc pápa azzal is megmutatta a Zsinat iránti elkötelezettségét, hogy 2018-ban megjelent apostoli buzdítását (Gaudete et exsultate) ennek a témának szentelte. Gondolatait a tőle megszokott módon kezdi:

„Isten azt akarja, hogy szentek legyünk, és nem azt várja, hogy megelégedjünk egyfajta középszerű, felhígított, széteső élettel” (1.).

Szent Istvánt mai szemmel tekintve talán nem is tekintetnénk szentnek: keménykezű, sokszor öntörvényű, autoriter vagy akár erőszakos vezetőnek tartanánk. Minden bizonnyal ő is hibázott olykor-olykor, nem volt tökéletes, rászorult Isten irgalmára. Talán ezért írja Ferenc pápa: egy szent életét tanulmányozva „nem szabad megállni a részleteknél, mert azokban tévedések és bukáások is előfordulhatnak. Amiket egy szent mond, azokban nem minden felel meg teljesen az evangéliumnak, és nem minden cselekedete hiteles és tökéletes. A szent életének egészét, megszentelődésének egész útját kell szemügyre venni; azt az alakot, aki tükröz valamit Jézus Krisztusból” (22.).

Mi mást kívánhatnék minden olvasónak, mint amiért Róma püspöke is imádkozik: „Adja az ég, hogy fel tudd ismerni, mi az ő üzenete, melyet Isten a te életeddel akar elmondani a világnak. Az Úr fogja teljességre vinni ezt, tévedéseid és negatív pillanataid ellenére is, csak te el ne hagyd a szeretet útját, és maradj mindig nyitott az ő megtisztító és megvilágosító természetfölötti hatásaira” (24.).

Zoltán atya

„A római pápa mint Péter utóda örök és látható princípiuma és alapja mind a püspökök, mind a hívők sokasága egységének, a vele való communio az eucharisztikus Áldozat bemutatásának benső követelménye. Innen a nagy igazság, melyet a liturgia különféle módokon kifejez: Az Eucharisztia minden ünneplése nemcsak a saját püspökkel, hanem a Pápával, a püspöki renddel, az egész klérussal és az egész néppel egységben történik. Minden érvényes szentmise kifejezi ezt az egyetemes közösséget Péterrel és az egész Egyházzal.”

(II. János Pál: Ecclesia de Eucharistia 39.)

Missziós tábor 2019

Idén is elérkezett a várva várt nyári szünet, és a hagyományokhoz illően megrendezésre került a gyerekek nagy örömeire a missziós tábor. Hétfőn a beköltözés, az ismerkedés és a kis csapatok kialakítása után kerékpárra pattantunk és célba vettük a makói lovardát. Megismerkedhettünk a lovakkal, a lovagláshoz szükséges eszközökkel, valamint kaptunk egy kis történelmi ismertetőt is, majd vendégül láttak bennünket frissen sült pogácsával. Kedden az apátfalvi Szent Mihály templomot fedeztük fel, ahol sok érdekességet hallhattunk Icuka nénitől, és még a tornyot is meglátogathattuk. A nap a homokkitermelőnél folytatódott, ahol a gyerekek szó szerint fürödtek a homokba, nagyon élvezték. Következő nap autókba ültünk és elutaztunk Szarvasra, megnéztük a Mini Magyarországot és megcsodáltuk az Arborétumot sétahajózással összekötve.

Csütörtökön, Nagykopáncson voltunk, ahol egy Árpád-kori templom kertjében a gyerekek a nagy meleg ellenére is jókedvűen vettek részt a parasztolimpia kihelyezett állomásain. Pénteken folytattunk egy kis missziós tevékenységet családoknál, majd ezek után lehetőségünk nyílt tekerni a „híres” bringóhintóval a városban. Az estét egy kellemes biciklitúrával zártuk Maroslelére. A csapatoknak volt egy szép feladata a héten. Választhattak egy Szentet, akinek az életét kicsit jobban megismerve, egy fontosnak vélt életeseményt mutattak be a szombat esti szentmisén. Összefoglalva elmondhatjuk, hogy kalandokkal teli hét volt, ahol a főszerep a vidámságé, a játéké, a napsütésé, az öröme és a közösségé volt. A tábor a missziós gyermekek felavatásával egybekötött vasárnapi szentmisével zárult.

Szabóki Melinda

Keresse honlapunkat: www.makobelvaros.hu

Hittantábor Makó-Újváros

Hittantáborba hívtuk ezen a nyáron is az újvárosi gyerekeket. Minden évben valamilyen mottót adunk a táborunknak, ami az idén az első keresztényekhez kapcsolódott: A fiú, aki életét adta az Oltáriszentségért. A hétfőtől péntekig tartó tábor minden napja e köré épült. A lelkes kis csapatnak változatos programokat állítottunk össze. Az első nap a templommal ismerkedtünk, majd a régi római korról, Róma történelmével folytatódott a napunk. A ministrálásról Gábor bácsitól hallhattunk színes bemutatót, majd délután makettet készíthettek a gyerekek a templomról. A nagy melegben a plébánia udvaron felállított medence hűs vize élménydús percekkel ajándékozta meg a gyerekeket. Szerdai programok között szerepelt Szent Tarzícusz megismerése, valamint az ő korában szívesen használt malomjáték készítése is. Minden napunk finom ebédjét a közeli étkezdében fogyaszthattuk el. A hét csúcspontja mindig egy kirándulás szokott lenni, s ez most Almászfűzitő és a közelében fekvő Tatai vár meglátogatása volt. A buszos kirándulás élménye összekovácsolta a kis csapatot. Almászfűzitőn egy római erődbe látogattunk, ahol egy hagyományörző csoport tartalmas programmal várt bennünket. A Tatai várban tett látogatásunk, valamint a közeli tó csodálatos látványa sok szép fénykép emléke lett. Erre a kirándulásra már megszokottként vendégek is csatlakoztak hozzánk. Hosszú, fárasztó utunk volt, de azt gondolom, ha a gyerekek is visszagondolnak erre a napra megérte a fáradságot. A zárónapunk egy összegző nap volt, amibe vetélkedők, csapatjátékok, métázás, valamint az elmaradhatatlan csocsó bajnokság eredményhirdetése is belefért. Tartalmas hetet töltöttünk együtt, remélem jövőre is találkozunk!

Totobé Ferencné

Keresse honlapunkat: www.makoujvaros.hu

Kómár Máttyás, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat makói csoportjának a vezetője már elég fiatalon megismerkedett az önkénteskedéssel. Az elmúlt 25 évben a Magyar Máltai Szeretetszolgálaton keresztül segített a rászoruló embereken. Nemrég egy díjat vehetett át munkájáért.

– Mit kell tudni arról az elismerésről, amit nemrég vettél át?

– A Magyar Máltai Szeretetszolgálat most 30 éves és ennek apropójaként a dél-alföldi régió tartott egy nagyon színvonalas megemlékezést. Több mint 20 éve tartanak a kecskeméti Katona József Színházban egy gálaestet, amely most is nagyon jól sikerült. Itt osztották ki a Magyar Máltai Lovagrend és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közös kitüntetését, a Fejes László-díjat, amelyet idén alapítottak és háromévenként adják majd át. Ezt azok kaphatták meg, akik kiemelkedő tevékenységet végeztek az évek során az önkéntes munkában és az intézményben.

– Milyen érzés volt megtudni és átvenni az elismerést?

– Meglepetés volt teljesen számomra, de nagyon nagy örömmel fogadtam, mivel úgy érzem, nagyon sok mindent tettünk már a városért, a környékért, illetve a határon túlon élőkért is.

– Hogyan kerültél kapcsolatba a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal?

– 1989-ben megalapítottuk a cserkészcsapatot, majd a cserkésztestvények alapján – „a cserkész, ahol tud, segít” – kicsit tovább léptünk, így 1994-től a Magyar Máltai Szeretetszolgálat makói csoportjának munkájában vettem részt, hiszen édesanyámat választották meg az akkori vezetővé. Így akár akartam volna, akár nem, belecsöppentem.

– Hogyan tudnád összefoglalni az elmúlt 25 évet?

– Nagyon mozgalmas volt az elmúlt 25 év: önkéntesként kezdtem, aztán egy ideig Szegeden dolgoztam a Máltai Játszótéren, majd pedig Makón folytattam. Egy időben a régió ifjúsági vezetője voltam, így egy ideig a fiatalokkal is megvolt kapcsolat és szeretném, ha ez a továbbiakban is folytatódna. Mindenkit szívesen várunk önkéntesnek: a fiatalokat és az idősebbeket is.

– Nemcsak Makón, hanem a kistérségben is jelen vagytok. Milyen problémákkal találtok már?

– Szegények és rászorulóak mindig vannak, akár anyagi, akár pedig egyén színvonalon. Elég jelentős a kulturális jelentőségünk, hiszen nemcsak a testet, hanem a szellemet is kell erősíteni, táplálni, úgyhogy nagyon jó programjaink szoktak lenni ezzel kapcsolatban. Az ember nagyon szívesen fordítja az idejét az önkéntes tevékenységre, hogy segítsen a rászorulókon.

(Forrás: makohirado.hu)

Gajáta Fanni

III. GÖRÖG TÁBOR

Napközis táborunk kereteit 2019-ben Jézusnak az Isten országáról mondott példabeszédei adták. Az ötnapos együtt-lét során új ismereteket szereztünk, barátokra találtunk, jobb emberek lettünk. A célunk az volt, hogy megmutassuk a jelen levőknek, hogy jobb együtt, mint külön, és a közösségért áldozatot hozni, türelmet gyakorolni olyan öröm, amelyet csak ajándékba kaphatunk egymástól!

Első nap a magvető történetét dolgoztuk fel. Magvakat kerestünk, kóstoltunk és arról beszélgettünk, hogy mit kell tennünk ahhoz, hogy „jó föld” legyen a szívem, hogy el tudjam fogadni azokat az ajándékokat, amelyek rám várnak a héten és az egész életünkben. Hogyan hat egyetlen tettem akár jó, akár rossz az egész táborozók közösségére, a családomra. Amikor jót teszek, az sokasodik, de sajnos a rossz is.

A második nap fő gondolata a mustármag volt. Jézus azt mondta, hogy ennyi hit elég és bármire képesekké leszünk. A jóban való növekedés állt ekkor a szemünk előtt.

A növekedés kézzel foghatóságának és valami maradandó alkotásának az okán görög kereszt alapú gyógynövénykertet alakítottunk ki a templomkertben. A kertre tekintve jusson eszünkbe, hogy a jószágunk, szeretetünk gyógyít és növekedni képes! Elég egy kis mustármagyni!

Harmadik nap a szántóföldeket látogattuk meg. Jézus azt mondta, hogy az Isten országa annak az embernek az örömehez hasonlít, aki mindenét képes eladni, hogy megvegye azt a földet, amelyben kincset talált. Dani János családjának a tanyáját látogattuk meg. Bepillantást nyertünk a tanyasi élet mindennapjaiba, majd az árpád-kori nagykopáncsi templomot zengettük meg énekünkkel.

A negyedik nap a kovászé volt. Saját magunk dagasztottunk és tapasztaltuk meg, hogy a kovász hogyan alakítja át a tésztát. Jézus ehhez a hétköznapi jelenséghez hasonlítja a maga országát. Ha valamelyikünk szívében megjelenik az isteni élet öröme, akkor ő maga lesz kovásszá és alakítja át maga körül a társait. Proszforát, vagyis a Szent Liturgián használt kenyeret sütöttünk, amelyek a következő Liturgián használtunk föl. Agyagoztunk, „görögös” emléktárgyakat készítettünk.

Az utolsó nap az igazgyöngyök gyűjtögetéséé volt. Különböző ügyességi feladatokat kellett megoldani, majd a családi délutánra készültünk. Volt ugrálóvár, sok-sok finomság és vendégünk volt Szegedről egy zsonglőr játszóház, amelyben minden korosztály élvezettel adta át magát a játék örömeinek.

Különleges volt ez a tábor, mert idén először készítettünk dicsősfalat (leggyorsabb, legpontosabb, legvidámabb, legsegítőké-szebb...), amelyre mindenki szeretett volna fölkerülni. Ennek a küzdelme nyomot hagyott a tábor mindennapjain. Bízom benne, hogy ezt magukkal vitték a gyermekek a hétköznapijaikba is!

Megújulva, megerősödvé, örömteli emlékekkel a hátunk mögött nyugtáztuk mindnyájan, hogy jövőre folytatni kell!

Hálás szívvel köszönjük mindenkinek azt a sok segítséget, mellyel a tábor megvalósításához bármilyen módon hozzájárult! Isten fizesse meg jószágukat!

Az újabb találkozás nem váratott soká magára. Három hét után, augusztus elején kerékpárra pattantunk és meglátogattuk Apátfalvát. Visszaidéztük az elmúlt táborok élményeit, Szabolcs atya jóvoltából jégkrémeztünk, megnéztük a Langó házat és pizzáztunk.

Biró István

Impressziók: egy város két ország határán

A nyár elején egy Erasmus-pályázat keretei között jártam a sziléziai vajdaságban, a lengyelországi Cieszynben. A tanulás mellett jutott időm városnézésre, ezen élményeim közül osztok meg itt néhányat. A városban keresztülfolyik az Olza, ami egyben a határfolyó a lengyel Cieszyn és a nevében is hangsúlyozott cseh Český Těšín között. Mindkét (fél?)városnak van egy-egy tágas főtere: éttermekkel, virágbeültetésekkel, padokkal, városházával... csak a terek közepén mutatkozik némi különbség: a lengyel oldalon Szent Flórián szobra áll, négy oldalán kifolyó csobogóval, a cseh oldalon pedig egy szökőkút, ami egyfajta ritmusra képes változtatni a vízmagasságot...

Az első délutánon a szállodám közelében álló hatalmas barokk épületet kerestem fel, amiről kiderült, hogy Franciaországi Szent Erzsébet nevére felszentelt kolostor: mindegy 30 idős és beteg emberről gondoskodik a 20 fős személyzet, közülük négyen nővérek. Egyikükkel oroszul beszéltem, így jót mosolyogtunk, hogy az ő védőszentjük legalább annyira magyar, mint francia, hiszen Árpád-házi királylány. Ugyanezen az estén pár perccel 6 előtt egy zápor kergetett be a Szent György-templomba, ahol szintén szentmise kezdődött. Délután és esténként alig tudtam bemenni úgy egy-egy templomba, hogy épp ne legyen benne szertartás.

A cseh városrész egyetlen római katolikus templommal büsz-

kélkedhet (itt is találtam egy Szent Erzsébet szobrot); a lengyel városban szinte egyik templomajtóból látjuk a másikat, sőt, egy helyen egymás mellett van két katolikus templom. És mind különleges: egy helyen férfi dominikánus szerzetesek függőségben szenvedő betegekkel foglalkoznak, egy másik templomban a magyar Pongrácz Istvánnak szenteltek egy üvegablakot. Megtudtam nagyon sok érdekességet arról, hogy kezdetben a luteránusoknak csak azt engedték meg, hogy a városon kívül építsék fel a maguk templomát, majd amikor a város leégett, szinte csak az evangélikus templom maradt épségben. Most ez az egyik legnagyobb evangélikus katedrális szerte Európában.

Egy közeli faluban pedig jártam egy templomban, ahol a gyerekek szülőbőn énekelték a zsoltárt és más éneket is. Ez ámulatba ejtett. Ugyan az orosz tudásom alapján nem értettem meg a prédikációkat, de a második hét végére már egész jól énekeltem lengyelül a népénekeket és fejből tudtam a könyörgés válaszait.

És van még okom visszamenni: egyrészt új barátságaim miatt, másrészt nem láttam még a Szentháromság-templom belsejét (ott hetente csak egy alkalommal van szentmise), és már kívülről is csábítanak a színes üvegablakok.

Mészáros Ildikó

Képek az Eucharisztikus Kongresszus ünnepi rendezvényeiről

1938-ból

SZÁMOMRA AZ EUCHARISZTIA ...

A templomban, amikor letérdelek az Oltáriszentség elé, érzem jelenlétét, és mindig rádöbbenek: ez nem áldozat részemről, hanem Jézustól kapok végtelenül nagy ajándékot, hogy az ő társaságában lehetek. A Jézus Krisztus elfogad engem, meghallgat és érzem a mindent betöltő szeretetét mindennapjaimban.

„Amikor hagyjuk, hogy az Úr találkozzon velünk, Ő lép be hozzánk és teljesen megújít bennünket, mert Krisztus ... megújítja a szívét, a lelket, az életet, a reményt és az utat. Úton vagyunk a hittel, hogy találkozzunk az Úrral és elsősorban, hogy megengedjük: Ő találkozzon velünk.” (Ferenc pápa)

Eucharisztia: így szeret Isten, így szeret minket Krisztus!

Szalainé Bálint Rózsa

Egyházmegyei örökimádás:

hétfőnként 18:30.: Csanád vezér tér
péntekenként 17:30.: Belváros

30 éve Szilvásváradon kezdődött a Szent István Király Cserkészcsapat élete...
(Részletesen a szeptemberi számunkban)

A csíksomlyói pápalátogatás emlékére Pünkösdvásárnap fát ültettünk a templomkertbe.

Önkéntes csapat kertészkedett pünkösdhétfőn délután a temetőben. Kapáltunk, metszettünk, kötöztünk és elültettünk 23 db örökzöld növényt. Köszönet a lelkes csapat minden tagjának!
Úrnapija - Ezen a napon **köszöntöttük Laci bácsit**, aki a héten ünnepelte 75. születésnapját. Isten áldja meg templomunkban végzett szolgálatáért!

Június 16-án, vasárnap 11 órától tartjuk a **bogárzói templom Szent Antal búcsúját**.

Június 21-én, pénteken volt a Múzeumok éjszakája. Plébániánk is bekapcsolódott az országos programba. A Szirbik Miklós Egyesülettel közös szervezésben Maroslelére kerékpározunk. Célunk, hogy **emlékeztünk Desseffy Sándor, egykori csanádi püspökre** születésének 185. évfordulóján.

Június 30-án tartottuk az **úJVárosi templom Szent László búcsúját**. Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődött, melyet Dr. Gruber László, szentesi plébános mutatott be, pappá szentelésének 20. évfordulóján.

Június 29-én, szombaton 18 órakor tartottuk a **Kálvária kápolna Péter-Pál búcsúját**. Az ünnepi szentmisét az esperes úr mutatta be.

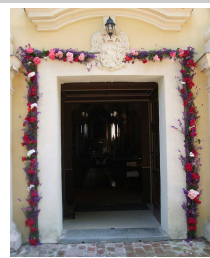
A nyári esőzések következtében a Honvéd városrészben élő több családnak beázott az otthona, tönkrement a hűtője. Az Önkormányzattal és az ENI-vel együttműködve segítettünk nekik, **tartós élelmiszer és fertőtlenítőszer gyűjtést hirdettünk**.

26-án, pénteken 18 órakor ünnepeltük a **temetőkápolna Szent Anna búcsúját**.

Templomunk búcsú előtti nagytakarítása augusztus 10-én, szombaton reggel 8 órától volt. Köszönjük a segítő kezeket!

Búcsú szentmisénk augusztus 20-án 10 órakor kezdődött, melyet Temesvári Károly Benedek, pálos atya mutatott be aranymiséje alkalmából.

Sok szeretettel várjuk plébániai közösségünk tagjait a **Szent István téri nap** keretében megrendezésre kerülő főzőversenyre. Plébániai csapatunk főszakácsa ez évben is Szabó István lesz, aki tavaly elnyerte az első helyezést. Augusztus 24-én délután 2-kor kezdődik a főzés. Töltsük együtt ezt a pár órát, jó társaságban, jó hangulatban, finom ételt készítve!

Fidelis nővér búcsúszavai a makóiaknak: „Köszönöm szépen a kedves szavakat, jókívánásokat, az elmúlt idő minden szeretetét! Ennek erejében indulok Peruba. Elnézést mindenkitől, aki től nem tudtam személyesen elköszönni, imában pótlom. Hálával!”

Felelős kiadó:

Pálfai Zoltán plébános
Szerkesztés és tördelés:

Szűcs Tamás
Fotó: Mészáros Ildikó, Majoros Márton, Szűcs Tamás

A szerkesztőség címe:

Szent István Király Plébánia
6900 Makó,
Szt. István tér 22/a
www.makobelvaros.hu
plebania.makobelvaros@gmail.com
Tel.: 06-20/464-2637